

Ráno

Jablkoň

Hvězdy v černém pyžamu
již mají po flámu, zrychlují krok.
Světlo číhá za bukem,
až překulí se zem, na druhý bok.

Ráno, ráno, ráno, ráno, kohoutí cinkání,
ráno, ráno, ráno, ráno, je ze snů vyhání.

Slunce z rukou na klice
bere si střevíce, chystá se ven.
Pak chodí městům po střechách
a sype jako hrách do ulic den.

Ráno, ráno, ráno, ráno, kohoutí cinkání,
ráno, ráno, ráno, ráno, je ze snů vyhání.

V oknech kvete čerstvý mráz
a páry mají sraz u našich bran.
Noc už balí zbytek tmy
a kuropění sny, musíme vstát.

Ráno, ráno, ráno, ráno, kohoutí cinkání,
ráno, ráno, ráno, ráno, je ze snů vyhání.

Na sporáku bublá čaj
svět spěchá na tramvaj, už houká půl.
Stěhování do ulic
město z ničeho nic mění se v úl.

Ráno, ráno, ráno, ráno, kohoutí cinkání,
ráno, ráno, ráno, ráno, je ze snů vyhání.

Otisk těla z matrací
se zvolna vytrácí, jak splasklý kýš.
Z nebe přišel další den
voní polednem, ráno je pryč.

Ráno, ráno, ráno, ráno, kohoutí cinkání,
ráno, ráno, ráno, ráno, je ze snů vyhání.
Ráno, ráno, ráno, ráno, kohoutí cinkání,
ráno, ráno, ráno, ráno, je ze snů vyhání.